

Viimeiset 80 vuotta olemme todistaneet yhteiskuntamme kristillisen perustuksen purkamista

Over The Last 80 Years, We Have Witnessed The Dismantling Of Our Society's Christian Foundation

By David Reagan, April 12, 2025

Yhteiskuntamme on jatkanut laahustamista kohti Gomorraa.

Haluan hetken aikaa korostaa teille, miten vakavaksi yhteiskuntamme rappio on muuttunut. Mielestäni tämä on välttämätöntä, koska olemme tulleet tunnottomiksi sille. Vain minun ikäiseni (86 v.) ihminen voi ymmärtää, miten radikaalisti ja nopeasti yhteiskuntamme on hajonnut.

Se korostui minulle hiljattain, kun näin New York'issa pääsiäisen aattona vuonna 1956 otetun valokuvan. Kaikki pilvenpiirtäjät oli valaistu julkisivuiltaan valaistusfirmojen tekemillä valtavilla risteillä. Samaan

aikaan 1950-luvun puolivälissä kongressi lisäsi uskollisuudenvalaamme sanat "one nation under God (yksi kansakunta Jumalan alla)" ja kongressi hyväksyi kansalliseksi tunnuslauseeksemme "In God We Trust (Jumalaan me luotamme)".

Kaikki kolme mainitsemaani asiaa olisivat nykyään mahdottomia ajatella. Itseasiassa on kongressin jäseniä, jotka haluaisivat kumota lainsäädännön, aivan kuten on niitäkin, jotka haluaisivat korvata kansallislaulumme John Lennon'in kunnianosoituksella ateismille hänen laulussaan 'Imagine'.

Synnyin vuonna 1938, kun autoissa oli vielä astinlaudat ja bensiini maksoi 20 senttiä gallona (= 5.3 senttiä litra). Kun minä synnyin. . .

- Abortin tekijät joutuivat vankilaan.
- Avioliiton ulkopuolinen raskaus oli skandaali.
- Homoseksuaalisuutta pidettiin luonnottomana, moraalittomana ja syntisenä.
- Pornografiaa halveksittiin perversiona.
- Huumeet ostettiin apteekista.
- Avioliitto oli pyhä. Yhdessä asuminen oli tabu. Avioero oli häpeä.
- Samaa sukupuolta olevien avioliitto ylitti villeimmät ja turmeltuneimmatkin mielikuvat.
- Sukupuolia oli vain kaksi - mies ja nainen - ja ihmiset tiesivät, mikä nainen on. Kotityötä kunnioitettiin ja äidit tarjosivat päivähoitoa kodeissaan. Lasten hyväksikäyttö oli ennenkuulumatonta.
- Naiset eivät kiroilleet eivätkä polttaneet.
- Sanaa "damn (helvetti)" pidettiin räikeänä kielenkäyttönä elokuvassa. Tätä sanaa käytettiin ensimmäisen kerran elokuvassa "Gone with the Wind (Tuulen viemää)" vuonna 1939. Vuonna 2013 elokuvassa "The Wolf of Wall Street (Wall Street'in susi)",

jossa pääosassa oli Leonardo de Caprio, oli "f-sana (vittu)" 544 kertaa 180 minuutissa!

Televisio

Kun televisio alkoi levitä koko maahan 1950-luvulla, niin TV-ohjelmien tuottajilla oli tiukat käytössäännöt. Sittemmin nämä säännöt ovat vuosien mittaan rapautuneet niin, että nykyään televisiossa saa esittää lähes mitä tahansa.

Kontrasti on tyrmäävä. Kun kasvoin 1950-luvulla, katsoimme tervehenkisiä ohjelmia, kuten "The Life of Riley", "I Love Lucy", "Gunsmoke", "Dragnet" ja "Father Knows Best". Kaikki nämä ohjelmat opettivat juutalaiskristillisiä moraalisia perusarvoja.

Nykyään kanavat ovat täynnä moraalisesti turmeltuneita tosi-tv-ohjelmia kuten "The Bachelorette", dementoituneita draamasarjoja kuten "Criminal Minds", brutaalin karmeita (lurid) ohjelmia kuten "Dexter", seksiä täynnä olevia tilannekomedioita kuten "Two and a Half Men", moraalittomia ohjelmia kuten "Breaking Bad" ja ohjelmia, jotka jatkuvasti ajavat homoagenda.

Mauttomuus (vulgarity)

Toinen yhteiskunnallinen ongelma on mauttomuus, josta on tullut arkipäivää. Jopa maallinen media on tunnustanut tämän kasvavan pahuuden. Esimerkiksi toukokuussa 1990 Time-lehdessä oli kansijuttu, jossa tuomittiin mauttomuus. Kannessa oli tämä otsikko: "DIRTY WORDS: America's foul-mouthed pop culture (LIKAISET SANAT: Amerikan likasuinen popkulttuuri)." Se oli yli 30 vuotta sitten!

Vielä aikaisemmin 1980-luvulla viihdetaiteilija Steve Allen valitti amerikkalaisen viihteen kasvavaa turmelusta todetessaan: "Meistä on tullut yhteiskunta, jossa vulgaarit viihdyttävät barbaareja."

Koulut

Yhteiskuntamme radikaalia muutosta kuvaa ehkä parhaiten se, mitä kouluillemme on tapahtunut. Aloitin ensimmäisen luokan vuonna 1945 ja valmistuin lukiosta vuonna 1956. Tuona aikana en koskaan joutunut tekemisiin huumeiden kanssa. Nykyään lapset kohtaavat niitä jo peruskoulussa.

Kun olin lapsi, aloitimme jokaisen koulupäivän Raamatun lukemisella ja rukouksella. Järjestimme pääsiäisjuhlia ja joulunäytelmiä. Englanninkieliset lukukirjamme koostuivat Raamatun tarinoista, joiden lopussa opetettiin moraalia.

Kun valmistuin lukiosta Teksasin Waco'ssa vuonna 1956, parkkipaikalla oli jonakin päivänä noin 100 lava-autoa, ja useimmissa niistä oli asetelineet, joihin mahtui hirvikivääri, haulikko ja 22-kaliiperinen kivääri. Kukaan ei ollut huolissaan siitä, että joku käyttäisi jotakin näistä aseista väärin. Meidät oli kasvatettu kunnioittamaan ja harjoittamaan juutalais-kristillistä moraalia. Nykyään aseet ovat sellaisten moraalikäpiöiden käsissä, jotka ovat valmiita ampumaan toisiaan tenniskenkäparin takia.

Dramaattisin tapa havainnollistaa, miten nopeaksi yhteiskunnan rappeutuminen on tullut Amerikassa, on tarkastella julkisten koulujen kurinpito-ongelmia koskevan tutkimuksen tuloksia. Tutkimuksen suoritti Fullerton'in poliisilaitos Kaliforniassa yhdessä Kalifornian opetusministeriön kanssa. Se tehtiin ensin 1940-luvun puolivälissä ja sitten uudelleen 40 vuotta myöhemmin 1980-luvun puolivälissä. Katso erilaisia tuloksia ja itke! (Lähde: Time Magazine, 1. helmikuuta 1988).

Yleisimmät julkisten koulujen kurinpitoongelmat 40-luvun puolivälissä:

1. Puhuminen
2. Purukumi
3. Meluaminen
4. Juokseminen saleissa
5. Poistuminen vuorosta jonossa
6. Sopimattomien vaatteiden käyttäminen

7. Paperia ei laiteta roskakoreihin

Yleisimmät julkisten koulujen kurinpitoongelmat 80-luvun puolivälissä:

1. Huumeet
2. Alkoholi
3. Raskaus
4. Itsemurha
5. Raiskaus
6. Ryöstö
7. Päällekäynti

Jim Garlow'n analyysi

Muutama vuosi sitten kuulin Kalifornian La Mesa'ssa sijaitsevan Skyline Wesleyan Church'in entisen pastorin Jim Garlow'n esitelmän. Häntä pidetään yhtenä kristikunnan johtavista kirkkohistorioitsijoista. Esitelmässään pastori Garlow esitti yleiskatsauksen Raamattuun uskovien kristittyjen ja amerikkalaisen yhteiskunnan välisestä suhteesta:

- 1607 - 1833 - Vakiintunut järjestelmä (226 vuotta)
- 1833 - 1918 - Vallitseva voima (85 vuotta)
- 1918 - 1968 – Alempi vallitseva voima (50 vuotta)
- 1968 - 1988 - Alakulttuuri (20 vuotta)
- 1988 - 1998 - Vastakulttuuri (10 vuotta)
- 1998 - 2008 - Vastakulttuuri: täysin vastakkainen kulttuurin vallitseville arvoille (10 vuotta)
- 2008 - Nykyisyys - Vainottu kulttuuri.

Yksi tärkeimmistä syistä tähän suuntaukseen on, että kristittyjen määrä yhteiskunnassamme on romahtanut:

- Vuonna 1956 91% amerikkalaisista ilmoitti olevansa kristittyjä.
- Nykyään tämä luku on laskenut 61 prosenttiin. Muista myös, että monet nykyään kristityksi tunnustautuvat ovat vain kulttuurikristittyjä, jotka tietävät Raamatusta vain vähän, jos ollenkaan.
- Samoin viikottainen kirkossakäynti on romahtanut 1950-luvun 63 prosentista nykyiseen 16 prosenttiin.

Itseasiassa äskettäinen kyselytutkimus osoitti, että vain 9% amerikkalaisista voidaan luokitella Raamattuun uskoviksi. Ja vain 17% prosenttia tunnustavista kristityistä voidaan luokitella Raamattuun uskoviksi.

Kristittyjen vainoaminen

Toinen osoitus amerikkalaisen yhteiskunnan romahduksesta on todellisten, Raamattuun uskovien kristittyjen vainoaminen. Se on lisääntynyt räjähdysmäisesti viimeisten 15 vuoden aikana.

Vuonna 2014 Todd Starnes julkaisi kirjan "Godless America". Hän esitteli 89 kauhistuttavaa esimerkkiä kristittyjen vainosta.

Kun floridalainen kongressiedustaja Greg Steube vuonna 2021 siteerasi Raamattua vastustaakseen vireillä olevaa transsukupuolisuutta tukevaa lainsäädäntöä, kongressiedustaja Jerry Nadler New York'ista, joka oli tuolloin edustajainhuoneen oikeusvaliokunnan vaikutusvaltainen puheenjohtaja, vastasi sanomalla: *"Se, mitä mikä tahansa uskonnollinen perinne kuvailee Jumalan tahdoksi, ei ole tämän kongressin huolenaihe."*

Huhtikuussa 2021 Los Angeles Times'in pääkirjoituksen otsikko oli "Miksi Amerikan jumalattomuus on hyvä uutinen kansakunnalle". Siinä sanottiin mm.: "Yhdysvalloissa kokemamme orgaaninen maallistuminen on edistyksellinen voima, joka liittyy parantuneisiin ihmisoikeuksiin,

planeetan suojeluun ja lisääntyneeseen sosiokulttuuriseen taipumukseen tehdä tästä elämästä niin reilu ja oikeudenmukainen kuin voimme – tässä ja nyt – eikä taivaallinen palkinto, johon yhä harvemmat meistä uskovat.”

Olemme kirjaimellisesti todistamassa yhteiskuntamme kristillisen perustuksen purkamista. Albert Mohler, Southern Baptist Theological Seminary'n presidentti Kentucky'n Louisville'ssä, tiivistä äskettäin tilanteen vakavuuden seuraavasti: "Olemme todistajia yhdelle kattavimmista ja nopeatempoisimmista moraalisisista vallankumouksista, mitä ihmiskunta on koskaan kokenut. Tämän vallankumouksen nopeus ja laajuus ovat henkeäsalpaavat, ja seuraukset ovat vielä arvaamattomat. Tämä yhteiskunta on purkamassa juuri niitä rakenteita, jotka ovat mahdollistaneet ihmisen vapaudesta nauttimisen ja säilyttämisen sekä elämän kunnioittamisen."

Vastauksemme

Kuinka meidän tulee vastata tähän amerikkalaisen yhteiskunnan syöksykierteeseen ja kristittyjen lisääntyvään vainoon?

Yksi tapa on olla välittämättä siitä. Usko tai älä, mutta on kristittyjen puolestapuhujia, jotka sanovat, että meidän kristittyinä on keskityttävä vain yhteen asiaan: evankelioimiseen. He väittävät, että yhteiskunnan romahtaminen ei ole meidän huolestamme. Mielestäni tämä on hyvin epäraamatullinen asenne. Jeesus on kutsunut meidät olemaan maailman suola ja valo (Mt. 5:13-16) ja ainoa tapa, jolla voimme täyttää tämän tehtävän, on, että otamme kantaa vanhurskauden puolesta.

Toiset tunnustavat kristityt ovat päättäneet hyväksyä yhteiskunnan rappion menemällä sänkyyn sen kanssa - hyväksymällä moraalittomuuden suvaitsevaisuuden ja kristillisen rakkauden nimissä. Hehän sanovat: "Keitä me olemme tuomitsemaan ja eikö meidän pitäisi tehdä kristinuskosta mahdollisimman käyttäjäystävällinen ja vapaa kaikesta tuomitsemisesta?"

Annan sinulle esimerkin tästä sekopäisestä ajattelusta. Eräs maamme tunnetuista evankelikaalisista pastoreista sanoi äskettäin uskovansa, että

kristityt yritykset pitäisi pakottaa lain rangaistuksen uhalla tarjoamaan palvelujaan homoseksuaalisten häiden järjestämiseen. Hän selitti näkemystään sanomalla: "Kristinuskon ydin on sellaisten ihmisten palveleminen, joita emme näe silmästä silmään."

Tämä uskomaton lausunto on hirvittävän väärä monella tapaa; Mainitsen erityisesti kaksi. Siinä jätetään huomiotta se tosiasia, että Yhdysvaltojen perustuslaki ensimmäisessä lisäyksessä takaa vapaan uskonnon harjoittamisen. Se on täysin epäraamatullinen, koska kristinuskon ydin ei ole auttaa muita ihmisiä tekemään syntejä.

Kolmas reaktio yhteiskuntamme ja raamatullisen sellaisen romahdukseen on ottaa kantaa vanhurskauden puolesta saastan tulvaa vastaan. Erinomainen esimerkki henkilöstä, joka tekee niin, on Franklin Graham. Tässä on mitä hänellä on sanottavaa samaa sukupuolta olevien avioliitosta:

"Jeesuksen Kristuksen todelliset seuraajat, joiden pelastus perustuu täysin Jumalan Sanaan, eivät voi kannattaa samaa sukupuolta olevien avioliittoa riippumatta siitä, mitä presidentti, kongressi, korkein oikeus, tiedotusvälineet tai viimeisin gallup-kysely sanoo asiasta.

Tämän moraalisen kysymyksen on ratkaissut Jumala itse, eikä se ole ihmisten tekemien tarkistusten tai muutosten alainen. Lopulta olisin mieluummin yleisen mielipiteen väärällä puolella kuin Kaikkivaltiaan Jumalan väärällä puolella, joka vahvisti elämisen mallin luomalleen maailmalle. Avioliitto on raamatullisesti moraalinen kysymys, ei poliittinen eikä teologinen.

Tässä keskustelussa on viime kädessä kyse jostakin paljon tärkeämmästä asiasta kuin samaa sukupuolta olevien avioliitosta. Kyse on Raamatun auktoriteetista.

Raamatussa on monia asioita, joista kristityt ovat eri mieltä, mutta se on kristallinkirkas koskien elämän ja avioliiton pyhyyttä. On myös

selvää, että homoseksuaalisuus on sanottu synniksi – siinä ei ole yhtään jos-, ja-, tai mutta-lausetta!”

Don Wildmon

Joka kerta, kun puhun vanhurskauden puolustamisesta, ajattelen yhtä uskon sankareistani, Don Wildmon'ia, *American Family Association*'in perustajaa. Hän puhui rohkeasti vuosien ajan kansakuntamme moraalista rappeutumisesta vastaan.

Hän kertoi minulle kerran, että hänen suurimpia vähättelijöitään olivat pastorit, jotka kirjoittivat hänelle ja pilkkasivat häntä sanomalla: "Pyörittelet pyörääsi ja hukkaat aikaasi. Ajattele sitä – olet vastustanut kansakuntamme moraalittomuutta vuosia ja se vain pahenee. Et ole voittamassa."

Hänen vastauksensa: "Jumala ei kutsunut minua voittamaan, Hän kutsui minut seisomaan. Emme voita, ennenkuin Jeesus palaa, mutta siihen asti meidän on seisottava!"

Lopputulos on, että jos me kristityt emme puolusta vanhurskautta, kukaan ei sitä tee ja meidät on nimenomaan kutsuttu tekemään sitä. Jälleen luvussa Mt. 5. vuorisaarnassaan Jeesus kutsuu seuraajiaan olemaan "maan suola" ja "maailman valo".

Dr. David Reagan is an author, speaker, and the founder of *Lamb & Lion Ministries*.